

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

XXI. Probatio lobi in æurnis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

stari, caputque, pro more lugentium, radere. Deinde coram luctuosis nuntijs, intentaque ora tentibus prostratus in genua, Deoque se flagellanti demississimè subijciens: Nudum, inquit, me nascentem, & venientem in lucem, terra mater protulit; nudum me hinc euntem, & discedentem eadem me iterum in gremium suum recipiet; è tenebris & angustijs materni uteri, imparatus ab omnibus vitæ præfidijs, prodii in usuram vitæ, spoliatus fortunis omnibus, in sepulchri tenebras concedam, Nihil hinc fatum, aut fortuna, aut casus egit: DEUS, quod dedit, abstulit; ipse dominus, ego maniceps, quæ commodatò accepi, libens reddo; redeant ad fontem, unde manarunt; maximo est solatio, DEO sic placuisse, cui placere injustum nil potest. Fecerint sanè hostes per summam injuriam, quod factum est; meum est æquò perferre animò, quidquid intulerunt illi; DEO debentur hymni, & gratiarum actiones, pro sua æquitate & providentia, præclarè mecum agenti. Ille, quos amat, flagellat; virtutem probat, dum exercet; Ille spectator, ego sum actor; felicem me, si in hoc teatro viri personam probi rectè sustinuerim. Ita dixit, ita fecit; ringente Satana, & ad quatiendam tanti animi constantiam novas machinas moliente.

NAR. XXI,

PROBATIO JOBI IN
ÆRUMNIS CORPORIS,
ET ALIJS CALAMITATIBUS lib. Job.

c. 2. &c. Recuperatio prioris felicitatis

c. 42. A. M. 2405. ante Ch. 1648.

Quas detegit magnanimitas, metit palmas constantia: nec tam capisse fortiter, quam perseverare victoris est. Hostis, ubi primo congressu turpiter loco motus, pedem cum ingenti damno, & ignominia ex praelio retulit, novis collectis viribus, novisque artibus, & dolis pugnandi conceptis de integro bellum apparat, invictum Jobi animum perpetua calamitatum serie dejecturus. Impetrata igitur à DEO facultate in ipsum Jobi corpus sæviendi, & si non animum, certè linguam in maledicta adversus cœlum impellendi; lugentem adhuc, & in filiorum funeribus occupatum invadit, maxima qua potest vi; horrendo mox ulcere totum corpus affligitur, & cum illo, morborum omnium cohors incumbit Jobo, nulla membrorum parte, à calce ad verticem, relicta incolumi. Sunt, qui morborum genera viginti quatuor enumerant, quibus Acheroniticus tortor in omne viri patientissimi corpus desæviit; per intervalla tamen; ut qui cupiebat miserum in pœnas diu provivere, & denique in desperationem præcipitari; vitam ne adimeret afflicto, cœlesti interdictione cautum erat. Initiò, quod dixi ulcus, seu phagedæna maligna, tetra, verminosa, serpens undique, miserèque depascens artus, peredebat carnes. Accessit facer ignis, seu erysipelas, flamma per poplites & tibias maxime grassans; cui adjunctus cancer, totum corpus puri ac tumori objecit. Nec absuit frequens animi defectio, unde similior expiranti, quam vivenri crederetur. Lepra ad ipsa descendit ossa, & plumbeum sanguinem, mœrores, somnia terrificæ, & angores peperit. Podagra infestavit pedes, ut chiragra

ma-

manus; arthritis, seu morbus articularis, omnibus in membris horribiles cruciatus excitavit. Ebullierunt hinc inde vermes; innata sunt ulcera, seu tabes purulentæ naribus, auribus, ori, & gingivæ, quas comitabantur vehementissimi capitis, & dentium dolores; cum cordis palpitatione, singultu, tremore. Adde putredinem viscerum; nephritin seu exulcerationem renum; malè olentem halitum; saniosum sputum; pleuritidem latus instar gladij transverberantem; asthma, seu respirandi difficultatem; anginam seu phlégmonem, palatum & colli glandulas tumore incendentes, & exasperantem; profluvium alvi; bulimiam seu appetentiam caninam, cibos semper expetentem, sumptos revomentem; marcorem seu corruptionem corporis ex inedia & siccitate ortam, cum febre hectica, insomniâ, mœstitiâ, & atra bile penè ad insaniam excruciante. Quid multis? Spectrum erat, non homo, cujus aspectus oculis, fœtor naribus intolerabilis, mephitim exhalabat, omnia tecta inficientem; unô verbô, pus merum erat & vomica Jobus.

Hinc omnium domesticorum tanquam ab extremo busti cadavere fuga; præsertim cum integrò septenniô ea lues teneret, & pecunia quamvis copiosa, tot medicinis & adhibitis, dilaberetur omnis, ut adeò princeps nuper opulentissimus, jam ad incitatas redigeretur, alijs alia compilantibus, & ut fieri amat, ex aliena miseria suum quæstum facientibus. Desertissimus igitur, metúque contagionis, suis ipse proscriptus ædibus, velut vivum funus, à libitinariis & vespillonibus in publicum fimetum, extra urbis regiam

regiæ (*Denaba* cui nomen) portas effertur, ex omni facultatum copia ne vili quidem centunculô reliquô, quo pus extegeret; pro strophio aut spongia servijt testula, temerè in fimum abjecta, qua vel laniam siccavit, vel eam strigilis loco abrasit.

In tot, tamque acerbis malis cum temporis diuturnitas, morborumque ac dolorum immanitas nihil viri fortissimi constantiam frangerent, validissimum aliud tormentum instaurat hostis, quò hominem deijciat; atque eò periculosius, sed verbis conficiendum. Nam uxorem (quæ ei sola ex tam magna familia, levaminis gratiâ relicta videbatur) communi plagâ adversarius exceptam voluit, usus, non aliô, ad virum expugnandum aptiore instrumentô. Illa igitur, princeps antehac femina & regina, tot tamque diuturnis calamitatibus fracta, memor pristinæ fortunæ, & præsentis egestatis, quæ cum conflictabatur, ut marito unguis esset in ulcere, suggerit amaro cum sarcasmo ultimæ desperationis remedium, ut post ultricia in DEUM convicia, sua sibi manu consciscat necem, sic finem tot malis inventum iri, hanc virtutis ipsius mercedem, hunc pietatis honorem esse. Hic tum Jobus, qui nullam hactenus in dirissimis cruciatibus vocem ediderat, dolorum indicem, auditô mulieris ne fariô consiliô, vultu ad severitatem composito: *Quænam, inquit, est stulta hæc & impia suasio? hæccine tu ex mea disciplina & institutione? ita didicisti de Numinis providentia & sentire & loqui? Si bona suscepimus de manu DOMINI, mala quare non suscipiamus? Annon æquissimum est de præpotenti manu, pari*

affectu fortunam admittere, sive blandientem, sive
 scævientem? ille læta mutat tristibus, tristia lætis,
 nunquam non pater, sive severiùs nobiscum agat, si-
 ve mitiùs; nostrum est in utraque sorte ipsum ama-
 re timendo, timere amando.

Interea tanti Principis, aut regis potiùs calamita-
 tis non modò per Hussæam provinciam, sed longè
 latèque per omnem viciniam, rumore propagata,
 excivit cognatos, tres regulos, quorum nomina
Eliphaz, Baldad, Sophar; qui suscepto simul itinere,
 cum ad mœnia urbis *Denaba* appropinquassent, ecce
 tibi, Jobum regio sibi sanguine junctum, conspici-
 unt in simeto sedentem, fœdè deformatum, & ad
 extremum usque spiritum cum morbis & Orco lu-
 ctantem; spirantis instar cadaveris. Hic illi mi-
 serabundi, ejulatum & lacrimas edere, vestibus di-
 scissis, capiti pulverem aspergere, velut in funere
 luctum testari; mox humi se prosternere, septem
 ipsos dies calamitoso spectaculo attoniti assidere,
 reputantes animo, mirificam viri afflictissimi pati-
 entiam, & cum voluntate divina conjunctionem;
 qui ex secundissima fortuna, ex amplissimis honori-
 bus, quibus nuper affuebat, nunc illo felicitatis gra-
 du deturbatus, fortunis omnibus exutus, liberis spo-
 liatus, fœdissimis morbis oppressus, omnique mise-
 riarum genere cumulatus, cunctorum ludibrium &
 purgamentum abjectus esset. Diebus illis tristi si-
 lentio evolutis, insistunt disputare magis cum ami-
 co, quàm consolationem adhibere misero, eoque
 collinare argutationibus suis, ut ostendant, im-
 probum omnino atque impium esse, existimare, &
 DEO longè Optimo Justissimoque, quemquam in-

nocentem suppliciis affici, adeoque miseras omnes
& ærumnas Jobi in vitæ antea actæ pœnas, esse refe-
rendas; quibus ille sese opponere, vitæ suæ inno-
centiam, quoniam ita cogent, pertrexere, docere,
nequaquam Divinæ sibi Sapientiæ, sive benignitati
adversum esse, quòd calamitatibus exerceantur in-
nocentes, & supplicia differantur nocentum. Di-
sceptationi DEUS ipse silentium & finem imposuit,
excitato turbine, perque nubem oraculo edito, quò
controversiæ sententia pro Jobo pronuntiabatur.

Is verò, Sathanâ in hunc modum turpissimè vi-
cto ac profligato, pristinae mox, aut meliori etiam
valetudini restitutus, & de cœlo ob virtutem com-
mendatus, cum priore fortuna Amicos recepit; à
quibus inter applausus & congratulationes reductus
est in regiam, certatim omnibus inopiam ejus mu-
nerum largitionem levantibus, dignitatem ornanti-
bus, atque amplificantibus; tantis quidem incre-
mentis, ut fortunæ amissæ alterò tantò redirent co-
piofiores; exceptò filiorum & filiarum censu, quos
eodem, quò priores, numero suscepit ex uxore, uti-
que jam saniore; & tantò feliciore, quòd postero-
res liberi, & pulchritudine præstarent, & indole; nec
in terræ modò ampliorem, sed cœli hæreditatem
geniti; quibuscum parens rerum omnium affluxu,
& præteritorum malorum recordatione beatus, cen-
tum insuper & quadraginta annos provixit, univer-
sim ducentos & septemdecim. Decessit anno Mun-
di 2544. Ante Ch. 1509. Sepulchrum habuit juxta Jor-
danem in regione Trachonitide, pyramide insignitum.
Fuit is, Patriarcha populi DEUM extra Israëlitas co-
gentis, sive genus ipsius spectes, sive vivendi ratio-
nem.

nem. Fuit Propheta, qui inter alia arcana, Ora-
culum de resurrectione corporum admirabili cla-
ritate profudit. Fuit Martyr, non tantum suppli-
ciorum acerbitate, sed etiam causâ. Fuit Doctor,
& gentium Magister & verbis & factis. Fuit Sa-
cerdos, cujus ipse munus sapius pro filiis & amicis
sacrificando ostendit.

NAR. XXII.

MOSIS ORTVS,
EIVSQUE AD PHARAO-
NEM, ÆGYPTI REGEM LEGARIO

Exodi 1. 2. 3. 4. Anno M. 2451. ad Annum
2543. ante Ch. 1570.

I Sraëlita, postquam in Gessenam, Ægypti regio-
nem descenderunt, annorum centum & decem
intervallô, in immensum excrescentes benevo-
lis semper regibus usi sunt, Iosephi meritorum in
Ægypto gratâ memoriâ. Post cujus decessum a-
lius Pharaon, propria nuncupatione *Amenophes* vel
Amenophis Ægyptijs imperavit, perinsensus Hebrææ
genti, quam pecunijs primùm exsuxit; deinde mu-
tuum sumere coactos, nec tamen solvendo pares,
per creditores in nexum, nervum, servitutem tra-
xit. Per operum quoque locatores, mercede ju-
sta defraudantes, ad acerbitatem & laboris detre-
ctationem eos perduxit. Detrectantes nihilo feci-
tus ad opera per exactores & præfectos adegit: ut lu-
to subigendo, latere coquendo, faxis cædendis, cal-
ce miscenda, convectando sabulo, corradendis are-
nis,

G

nis,